בספיק סגפס דקא מסגניא · האי מעה לגבי האי ממלה ישנה למלוה חדשה וטח לו לדחות הפרטון זמן אחר: **גמר** · השתא בשעת אמירה: **ומשעביד נפשיה** · בלב שלם להאי מינתיק מקמא: **כגון מי דבי בר אליעזר** · אם היה מקבל זה חדש חוק שלו ממתין

[ג"ב ובשנלה: מגילה יח: תוקין פ' נ"ב]

[שם ובשנלה: מגילה יח: ב"ב קמ"ד]

[שם קמ"ד]

[שם קמ"ד]

[נעיל יב: ובן ע"ב]

[לקמן סב:]

[לקמן סב: סג:]

[שם לב: וסב:]

[תוספתא פ"ל]

[לקמן כט: ב"מ לו:]

גליון הש"ס

גמ' ת"ל חייב בתחריותו: ע' ריטבא"ן קידושין דף מג ע"ב ד"ה מלי קסבר: תוס' ד"ה ולא פס נגיעה כו' המנשיה לין נתמן · ע' ב"ב דף קנה ע"ב תד"ה חזר ואמר:

עין משפט נר מצוה

פר א מיי' פ"ג מהל' זכייה הל' ד סמג עשין סב טוש"ע ח"מ סימן רמו סעיף יב ומוש"ע אה"ע סימן קו סעיף ג:

פרה ב מיי' שם פ"ה מ"ו סמג שם טוש"ע אה"ע סי' מ סעיף ג:

פו ג מיי' פ"ז מהל' מכירה הל' ב סמג לאין קפ טוש"ע ח"מ סימן לנב סעיף ג:

פו ד ה מיי' פט"ז מהל' מלוה הל' ג סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סימן קכה סעיף ג:

פח ו מיי' פ"ל מהל' שכירות הל' ו סמג עשין פט טוש"ע שם:

פט ז מיי' שם טוש"ע שם סעיף ב:

מהגה

רב מצביר לין מדאר מלוחן פרמיים

◇ קושיות על רב◇

נוסח/מהגה

"הולך מנה לפלוני שאני חייב לו" האם יכול המלוה לחזור בו: מת' רב ושמואל

נסיונות לפסיר המה חולקים

נוסח/מהגה

ב מדרשים של מלוחות לתביא ברש מהמאמר ומהקרים הטומרים מלמדים מ אלו יקבלו על עצמם אונס הדרך

אם כן נתת דברך לשיטרין · מה שקשה ע"פ הקונטרס בפ"ק דקידושין (דף יח:) גבי בתמיה דר' יעלי דקפדן אחריתא דדיבורי מפורש בקידושין: **כהלכתא** בלא טעם · פי' מה שמוטיל לקנות אבל טעם יש למה תקנו שלא לעמוד לטרוח ולעשות קניינים ובהכותב נכסיו לאחרו משום דלא שביק לבריה ויהיה לאחריני ואין דרך לעשות כן אלא לאחלק לה כבוד ולמוטתה אפיטרופיא ומשיא אשה לבנו בהדי בתרים מסור כל מה שיש לו מן הבית סמכא עליה דעתא דכן כדמפרש בפ' מי שמת (ב"ב ד' קמ"ד): **אבל** מתנה מועטת כו' · וא"ת הא נמי שמעי' לה דאמר רב בפרק הזהב (ב"מ מט:) דבריה אין בהן משום חיסור אמנה ומדמי התם מתנה מועטת למכר דליכא מעות בהדי דברים וי"ל דהכא שאומר לנפקד לו לבעל חוב שיתן לו שלקח דעתין דקני מפי מכשאמר מתנה אני עותן לך: **ולא** פס גביה ולא מידי · פר"ח וכן ר"ת שהיו בעלי דינין מודים לו לו היה הדבר יודע בעדות ברורה ולא פס גביה מידי ומשמע מדבריהם דמספיקה אין נאמן לומר טעיתי במה שהודיתי אע"ג דאית ליה מיגו דאי בעי אמר חזרתי ופרעתי וכן משמע מהא דתנן בכתובות (דף לח:) מנה לי בידך אמר ליה הן למחר אמר ליה תנהו לי אם אמר נתתיו לך פטור אין לך בידי חייב ומפרש טעמא בפ"ק דבבא בתרא (דף ו:) משום דכל האומר לא לויתי כאומר לא פרעתי דמי ואמאי לא מהימן לומר לו אין לך בידי שטעיתי שהיה חייב ואיני חייב כלום מיגו דאי בעי אמר פרעתי אח"כ אלא ממנו דבמגו לא מהימן לומר שטעה: **חדא** דאמר רב הונא בו' · ר"ל שלקח דעתיה שהיה מוחזר בו ולא משום דלא פס גביה מידי: **ומר** סבר הולך לאו כזכי דמי · והשתא סבור שאומר שמואל מתוך שחייב באחריותו מוחזר לו עיקר טעם הוא וכה"ג תשכחן (לקמן דף סה:) בהיה להוקה יין מכין הכותים דמעיקרא בעי למימר טעמא דרבי יהודה משום דלית ליה בריה אע"ג דקתני (שם כו:) אמרו לו גר' מאיר אי אתה מודה שמא יבקע הגוד כו' וכהנה רבות: **לא** דס"ל הולך כזכי · פי' בקונטרס ומשכחן שטעות כהי ד"ה ושמואל]

תוספות רי"ד

אמר ליה רב לרב אחא בר דלא קבא דמוריקא אית לי גבך יהביה לפלוני באפיה קאמינא לך דלא הדרנא בי מכלל דאי בעי מצי הדר ביה מבפרהו שלא יחזור בו להכי מתנה מכלל דאי בעי מצי הדר ביה ה"ק ליה דברים הללו לא נתנו לחזרה פי' שאינו יכול לחזור בו בעמר לו בעמר שלשתן ואחא לאשמועי'

אמר ליה רב לרב אחא בר דלא קבא דמוריקא אית לי גבך יהביה לפלוני באפיה קאמינא לך דלא הדרנא בי מכלל דאי בעי מצי הדר ביה ה"ק ליה דברים הללו לא נתנו לחזרה פי' שאינו יכול לחזור בו בעמר לו בעמר שלשתן ואחא לאשמועי'

בהיא הגאה דקא משתגיא ליה בין מלוה ישנה למלוה חדשה גמר ומשעביד נפשיה א"ל הונא מר בריה דרב נחמיה לרב אשי אלא מעתה כגון הני דבי בר אלישיב דכפתיו שקלי לאלתר ה"נ דלא קנו וכי תימא ה"נ א"כ נתת דבריך לשיטרין! אלא אמר מר זוטרא הני תלת מילי שיינהו רבנן כהלכתא בלא טעמא חדא הא ואידך דאמר רב יהודה אמר שמואל הכותב כל נכסיו לאשתו לא עשאה אלא אפיטרופיא ואידך דאמר רב חנניא המשיא אשה לבנו גדול בבית קנאו א"ל רב לרב אחא ברדלא קבא דמוריקא אית לי גבריהביה לפלוני באפיה קאמינא לך דלא הדרנא בי כלל דאי בעי הדר ביה מצי הדר ביה ה"ק דברים הללו לא ניתנו לחזרה אמר רב חדא זימנא דאמר רב הונא אמר רב מנה לי בידך תנהו לו לפלוני בתמיה אי מהתיא הוה אמינא הני מילי מתנה מרובה אבל מתנה מועטת לא ליבעי בפניו קמ"ל. הנהו גינאי דעביד חושבנא בהדי הדדי פש חמש איסתרי זוזי גבי חד מנייהו אמרי ליה יהבינהו ניהליה למרי ארעא (ה) ובאפי מרי ארעא וקנה מיניה לסוף אזל עבד חושבנא בין דיליה לנפשיה לא פש גביה ולא מידי אתא לקמיה דרב נחמן א"ל מאי איעביד לך חדא דאמר רב הונא אמר רב ועוד הא קנו מינך א"ל בבא אמר הא' מי קאמר לא יהבינא דליכא גבאי קאמר א"ל א"כ קנין בטעות הוא וכל קנין בטעות אינו קונה אמר ליה אי לא יהבינא מי מיגו דאי בעי אמר חזרתי ופרעתי